

Vuur

De jongste flierefluit dansend door de dag
gaat liever tekenen dan rekenen
maakt zich druk over de dieren
weigert zich te conformeren

Op weg naar een afspraak met de juf
geneigd de hinkelbaan te nemen
duikel ik patsboem terug in de tijd
toen er nog geen rubbertegels waren

Hoe ik keer op keer levensecht droom
dat de vlammen uit het schooldak slaan
gejaagd mijn fiets zoek - die niet op zijn plek staat
stiekem blij dat ik morgen niet naar school hoef

Mijn jongste is niet mij, dat weet ik wel
mijn spoken angsten mee
vanuit een donker laatje
dat ik dacht te hebben kwijtgemaakt

‘Wat een heerlijk kind is het toch
zo vrolijk en creatief’ – opent de juf
mij volledig ontwapenend
terug in het nu

Omringd door de gezellige klas prevel ik
wees gegroet helende leerkracht
duizend maal dank op mijn blote knieën
niet alleen mijn kind voelt zich gezien

Janneke van Bockel

Ouderschapsdeskundige en ouder – in willekeurige volgorde